"स्वपिहि त्वं समीपे मे स्वपिम्येवाधुना प्रिय"।

अत्रार्थो ग्राम्यः। कस्यचित् प्रागुत्कर्षमपकर्षं वाभिधाय पश्चात्तदन्यप्रतिपादनं व्याहतत्वं। यथा।

"हरन्ति हृदयं यूनां न नवेन्दुकलादयः।
वीक्ष्यते यैरियं तन्वी लोकलोचनचन्द्रिका"॥

अत्र येषामिन्दुकला नानन्दहेतुस्तेषामेवानन्दाय तन्व्याश्चन्द्रिकात्वारोपः।

"हन्तुमेव प्रवृत्तस्य स्तब्धस्य विवरैषिणः।
यथाशु जायते पातो न तथा पुनरुन्नतिः"॥

अत्रार्थोऽश्लीलः।

"वर्षत्येतदहर्पतिर्न तु घनो धामस्थमच्छं पयः
सत्यं सा सवितुः सुता सुरसरित्पूरो यया स्नावितः।
व्यासस्योक्तिषु विश्वसित्यपि न कः श्रद्धा न कस्य श्रुतौ
न प्रत्येति तथापि मुग्धहरिणी भास्वन्मरीचिष्वपः"॥

अत्र यस्मात् सूर्य्यादृष्टेर्यमुनायाश्च प्रभवस्तस्मात्तयोर्जलमपि सूर्य्यप्रभवं। ततश्च सूर्य्यमरीचीनां जलप्रत्ययहेतुत्वमुचितं। तथापि मृगी भ्रान्तत्वात्तत्र जलप्रायं न करोत्ययमप्रस्तुतोऽप्यर्थो दुर्ब्बोधः दूरे चास्मात् प्रस्तुतार्थबोध इति कष्टार्थत्वं।

"सदा चरति खे भानुः सदा वहति मारुतः।
सदा धत्ते भुवं शेषः सदा धीरोऽविकत्थनः"॥

अत्र सदेत्यनवीकृतं अत्रास्य पदस्य पर्य्यायान्तरेणोपादाने